

Два, три дана након објаве да га елита неће, Александар Вучић, српски премијер, састао се са 600 елитних представника предузетништва, банкарства и економске науке и видели смо све обрнуто од онога што је Вучић тврдио у ауторском тексту за београдски "Блиц". Ама, хоће га, воле га, све га пипкају, устају и тапшу му, а ја мислио и писао, колико у прошлом броју, да су главни уредници и власници медија највећи полтрони.

На већ 22. копаоничком Бизнис форуму, одржаном под слоганом „ја теби сердаре, ти мени војводо“, није било јавног неслагања с мерама и поступцима владе, барем до тренутка писања овог текста, касни вечерњи сати у уторак, а шта је после било у кафанама и у вечерњим сатима - могу само да замислим.

Вероватно и није било замишљено да неко уде у дијалог са премијером и да му, барем, објасни да је суфицит у државној каси готово редовна јануарско-фебруарска појава и да то не треба да подиже на ниво подвижништва, те да ће отрежњење да дође већ у наредним месецима а готово сигурно да маја, када ће ревизори ММФ-а да нам читају државне књиговодства не књиге.

Држава је у рецесионој и дефлаторној путањи и присутни на српском Давосу то виде макар по својим компанијским књигама као што им је јасно да је превасходни циљ „тројке“ (ММФ, Светска банка иЕБРД), што се на грчком зове „институције“, да обезбеди капитал поверилаца. Али, изгледа, даје економска елита спремна да то сазнање задржи за себе, све у нади да се неће Вучићу замерити, а то ствара атмосферу жмурења и прећуткивања и у пословима од највећег националног интереса.

Србија је у тешком положају и то тражи дијалог из кога ће се изродити нове идеје. државне и пословне стратегије, али изгледа да разређени планински ваздух не доприноси таквој атмосфери. У последњих годину дана, од када је добио премијерски мандат Александар Вучић се машио тешке реторике и све му је некако историјско.

Уосталом, [види текст у оквиру у коме су наведене само неке његове изјаве](#) о личним и владиним историјским прегнућима. Кад се нешто унапред прогласи историјским, чик ти, сине, дирни у те домете. Тако је и крајем априла прошле године изјавио: „Компанија 'Ег Србија' ове године ће први пут у историји зарадити новац и неће га тражити од државе...“ Стигао завршни рачун за прошлу годину и. збиља, авио-превозник има добит од готово три милиона евра, али пошто је тај историјски биланс у историјском послу са историјском браћом Арапима био најављен као како друго него историјски, само малобројни анализирају тај биланс, ваљда да премијеру не кваре срећу.

А успех почива на чињеници да је Аеродром Београд отписао дуг „Ер Србији“ од око 15 милиона евра и да је „историјска влада“ не себе, дакле на нас, преузела већи део цене керозина коју ће „Гаспром“ да наплати.

Наставе ли тако, „тројка“ ће историјски да нас шутне тамо где се завршавају леђа, а ови с Копаоника ће да тврде да су све то знали, али да историјске прилике нису биле такве да коју реч о томе и прозборе.

([Време](#))